

ARIBIEÏD

EN

Bijvoegsel aan de
Belgische Vakbeweging
van 20 Oktober 1939.

ARIEÏCHIT

De vergoeding aan de gezinnen der gemobiliseerden

De officieele teksten.

1. *Wet van 22 Mei 1939* (« Belgisch Staatsblad » van 22 en 23 Mei 1939). — Dit is de tekst der heden nog van kracht zijnde regeling. (Wij geven als aanhangsel den volledigen tekst van deze wet, evenals de referenties betreffende de parlementaire bescheiden.)

2. *Wet van 7 September 1939*. — Deze wet behelst slechts twee artikels. Zij verzendt de bepaling der rechthebbenden, der bedragen, der toekenningsvoorwaarden en der wijze van betaling der vergoeding aan de gezinnen der gemobiliseerden, alsook de gebeurlijke procedure van beroep, naar een koninklijk besluit.

Dit besluit ligt heden ter studie. In afwachting van zijn publicatie, blijft het regime, ingesteld door de wet van 22 Mei, nog van kracht.

Verkeerd vertrekpunt.

De wet van 22 Mei stelt het bedrag vast van de vergoeding welke de Staat meent aan de gezinnen der gemobiliseerden te moeten toekennen uit hoofde van de diensten welke deze aan het land bewijzen. Dit is de hoofdreden krachtens dewelke het bedrag der vergoeding onafhankelijk is van den maatschappelijken toestand der rechthebbenden.

Deze opvatting kan theoretisch verdedigd worden.

In de praktijk geeft zij echter aanleiding tot onmiskenbare onrechtvaardigheden.

Inderdaad, voor een rechthebbende die welgesteld is, is de vergoeding overtollig.

Daarentegen zijn de uitgekeerde vergoedingen voor de overgrote meerderheid der gezinnen, waarin het loon of de wedde van den echtgenoot het uitsluitelijk inkomen uitmaakt, volstrekt ontoereikend om alleen in de hoofdzakelijkste levensbehoeften te voorzien.

Wij kennen het juiste aantal gemobiliseerden niet, maar het aantal arbeiders-, bedienden-, kleinhandelaars-, landbouwers- en ambachtliedengezinnen voor dewelke onoverkomelijke moeilijkheden geschapen worden door deze regeling, mag op verscheidene honderdduizende geschat worden.

Wat er moet gedaan worden.

1. *Verhooging der basisvergoeding.*

Een verhooging der huidige vergoedingen van 8 frank en 3 fr. 50 (vanaf den 31st dag der mobilisatie : 5 frank), dringt zich vanzelf op. Hoe, met zulke onbeduidende bedragen, zich voeden, huisvesten, kleden, kinderen kweken, en dan nog het winterseizoen doorspartelen?

Het is nochtans niet noodig eenvoudig het regime der werklozenverzekering in te voeren. Er moet, inderdaad, in overweging genomen worden, dat, in tegenstelling met den werkloze, de opgeroepene niet meer thuis is.

Ons steunend op werken van onverdachte zijden over de minimumbehoeften, zooals die van *Bigwood*, professor aan de V.H.B., sekretaris van het Nationaal Voedingscomité, en *Jacquemys*, docent aan de V.H.B., hoofd van den Enquêtendienst van het Instituut Solvay, waar-

bij de werken dienen gevoegd van het Christelijk Vakverbond van België (zie o.m. n° 7/8 van 6 September 1939, blz. 213-215, van zijn orgaan), meenen wij de volgende cijfers, opge maakt voor Brussel en Antwerpen en omgevin gen, te mogen opgeven :

Uitkeering aan de vrouw	16
Uitkeering aan de kinderen	5

2. Differentieering volgens de woonplaats.

Daar de levensduurte, evenals de huishuur, verschillen volgens de gemeenten, past het een zelfde regeling in te voeren als die welke be staat in zake onvrijwillige werkloosheid.

Wij stellen echter voor, in plaats van vijf ka tegorieën van gemeenten, slechts drie ver schillende categorieën aan te nemen, en de ge meenten die tot de tweede en de derde katego rie behoren tot één enkele samen te smelten, en tot een andere de gemeenten der vierde en der vijfde categorie.

Dat verstrekt de drie volgende bedragen :

	Brussel en Antwerpen	II en III	IV en V
Uitkeering aan de vrouw	16	14.50	13.00
Uitkeering aan de kinderen	5	4.75	4.50

3. Staat van behoefte.

Het is noodwendig dit begrip in te voeren in de nieuwe regeling, met inachtneming van de volgende overwegingen :

a) Er mag geen sprake zijn van *strafmaatregelen*, want het is niet begrijpelijk dat een ge zin, dat niet al zijn inkomsten zou opgegeven hebben, zou beroofd worden van de mobilisatie-vergoeding, terwijl de soldaat verder zijn plicht zou doen voor de landsverdediging.

Men dient zich dan ook te beperken tot de mogelijkheid om de vergoeding te verminderen in geval van inbreuk op de regels van den staat van behoefte.

b) Er moet niet alleen rekening gehouden worden met de inkomsten onder den vorm van *rente*, doch ook met het *kapitaal* dat gebeurlijk in het bezit zou zijn van de rechthebbenden.

c) Er moeten, zooals het in zake werkloozen-verzekering geschiedt, geen *ontheffingen* voor zekere inkomsten, zooals pensioenen, invalidi teitsvergoedingen, vergoedingen uitgekeerd aan de verminkten, enz., vastgesteld worden.

Kortom, de reglementeering van den staat van behoefte diende eenvoudiger te zijn dan die in zake werkloosheid, zulks o.m. met het doel geen al te zware administratieve inrichting noodzakelijk te maken om ze te doen naleven.

4. Betaling per mandaat of per postoverschrijving.

De winter staat voor de deur. Het ware dus redelijk dat men de echtgenooten der opgeroe penen het lang wachten in de Gemeentehuizen bespaarde en sneller te werk ging bij de uitbe taling dezer vergoedingen. G.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN

22 Mei 1939.

Wet omtrent het toekennen van een speciale vergoe ding aan gezinnen van de militairen die wegens voor 's Lands beveiliging getroffen maatregelen terug onder de wapens geroepen werden (1).

LEOPOLD III, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrach tigen hetgeen volgt :

Artikel één. — De uitgaven gedaan of nog te doen ingevolge het toekennen, onder de bij artikel 2 ver melde voorwaarden, van een bijzondere vergelding aan gezinnen van de militairen met soldij die, we gens de maatregelen getroffen voor 's lands beveili ging, terug onder de wapens geroepen werden, die nen gekweten op het speciaal en tijdelijk fonds in gesteld bij de wet van 18 Januari 1939 om de uitga ven te bestrijden veroorzaakt door de voormobilisatie van het leger.

Art. 2. — De voorwaarden waaronder de bij arti kel één bedoelde speciale vergelding dient toegekend, worden aldus bepaald :

I. Een vergoeding wordt verleend aan gezinnen van de militairen met soldij die, wegens de maatre gelen getroffen voor 's lands veiligheid, terug onder de wapens geroepen werden.

II. Deze vergoeding is verschuldigd te rekenen van den dag af van wederoproeping onder de wapens tot en met den dag waarop de militair naar zijn haard stede teruggezonden wordt.

III. De personen die als leden van het gezin wor den beschouwd, staan hieronder naar orde van voor rang vermeld :

1) De echtgenote van den militair ;

(1) Buitengewone zitting 1939.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Parlementaire bescheiden. — Ontwerp van wet en memorie van toelichting, n° 7. Vergadering van 25 April 1939. — Verslag, n° 12. Vergadering van 26 April 1939. — Amendementen, n^{os} I en II. — Amendement der regeering. Vergadering van 3 Mei 1939.

Parlementaire handelingen. — Behandeling en stemming. Vergadering van 3 Mei 1939, bladz. 92 tot 107.

Senaat.

Parlementaire bescheiden. — Ontwerp van wet, n° 11. — Verslag, n° 29. Vergadering der commissie van 10 Mei 1939. — Amendementen, n^{os} I en II.

Parlementaire handelingen. — Behandeling en stemming. Vergadering van 17 Mei 1939, bladz. 63 tot 67.

2) De personen die de kinderen onderhouden, indien de militair weduwnaar of uit den echt gescheiden is met kinderen welke minder dan 16 jaar oud of, wegens ziekte of gebrekkigheid blijkende uit een geneeskundig attest, onbekwaam zijn in hun onderhoud te voorzien.

De militair die één of meer kinderen wettelijk erkend heeft, wordt met den weduwnaar met kinderen gelijkgesteld ;

3) De wettige vader en moeder van den ongehuwden militair of de overlevende ouder ;

4) De persoon die voorziet in het onderhoud van de ouderlooze of verlaten broeders of zusters welke minder dan 16 jaar oud of, wegens ziekte of gebrekkigheid blijkende uit een geneeskundig attest, onbekwaam zijn in hun onderhoud te voorzien ;

5) De ascendent(en) van den militair.

IV. Zoo de militair een erkend onecht kind is, wordt, bij ontstentenis van echtgenoot of van kinderen uit het huwelijk, de vergoeding toegewezen ten voordeele van de vrouw die de erkenning deed, bijaldien deze vrouw in de geboorteakte aangeduid staat en de erkenning vóór de voormobilisatie van het leger is geschied.

De betrokken militair heeft steeds het recht als begunstigde een ander erkennend persoon aan te wijzen, mits tot staving een gelijkluidend afschrift van de erkenningsakte voor te leggen.

V. Bij ontstentenis van rechthebbenden als bedoeld bij de §§ III en IV, wordt de vergoeding toegekend aan een persoon die den militair heeft opgenomen toen deze een wees of een verlaten kind was, hem heeft opgevoed en gedurende ten minste vijf jaar vóór dat hij ten volle 19 jaar was, ten laste had.

VI. Zoo de ouders of de ascendenten uit den echt of van tafel en bed gescheiden zijn, beslist de militair of het bedrag der vergoeding aan ieder der betrokken personen voor de helft dient toegekend, zoo niet duidt hij dengene van de echtgenooten aan wien het bedrag ten goede komt.

Dezelfde regel wordt toegepast wanneer verscheidene personen dezelfde militaire diensten doen gelden om de vergoeding te bekomen.

VII. De militair kan tegen de uitbetaling der vergoeding aan zijn echtgenoot, die schuldig bevonden is aan wangedrag, verzet aantekenen, voor zoover de kinderen haar niet zijn toevertrouwd gebleven. Zoo er uit een onderzoek door de gemeenteoverheid blijkt dat het verzet gegrond is, wordt de betrokken militair gelijkgesteld met den weduwnaar of den uit den echt gescheiden man met of zonder kinderen.

VIII. De aanvragen tot het bekomen van de vergoeding moeten door de begunstigten worden gericht, hetzij tot het Gemeentebestuur van de verblijfplaats in België der aanvragers, hetzij tot de diplomatieke of consulaire overheid binnen wier gebied zij in het buitenland verblijven, hetzij tot het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, indien zij in Kongo verblijven.

Zij moeten schriftelijk worden gesteld.

De termijn voor het indienen der aanvragen is bepaald op vijftien dagen voor de belanghebbende gezinsleden die in België verblijven, op één maand voor hen die in een Europeesch land verblijven, op drie maanden voor hen die buiten Europa verblijven.

De termijn begint te loopen van den dag af waarop de militair naar zijn haardstede wordt teruggezonden.

IX. Die vergoedingen worden betaald door het Gemeentebestuur van de verblijfplaats van de aanvragers, door de diplomatieke of consulaire overheid binnen wier gebied zij verblijven of door het Ministerie van Binnenlandsche Zaken indien de aanvragers in Kongo verblijven.

De Gemeentebesturen en de diplomatieke of consulaire overheden zullen onder de door de Regeering gestelde voorwaarden de sommen voor rekening van den Staat voorschieten.

X. Het bedrag van de vergoeding welke, naar orde van voorrang bij de §§ III, IV en V bepaald, aan de begunstigten toekomt wordt als volgt vastgesteld :

a) 8 frank per dag voor de personen vermeld onder §§ III, 1°, 3°, 4° en 5°, IV en V ;

b) 3 fr. 50 c. per dag en per kind dat ten laste is van de onder § III, 1° en 2°, vermelde personen.

XI. De vergoeding is niet vatbaar voor overdracht noch beslag.

XII. De vergoedingen waarvan hierboven sprake zijn niet verschuldigd :

1° Wanneer de militair de vergoeding geniet voorzien bij artikel 52 van de militiewet ;

2° Wanneer de militair voortgaat zijn wedde of loon te trekken als ambtenaar of beambte in dienst van den Staat, de provinciën, de gemeenten, regieën, de vergunde diensten, de openbare inrichtingen of de inrichtingen van openbaar nut en, over 't algemeen, van al de ondergeschikte openbare besturen ;

3° Wanneer de militair volkomen werkloos is.

Art. 3. — De vergoeding waarvan het bedrag, de begunstigten en de toekennings- en uitbetalingsmodaliteiten bij artikel 2 dezer wet vastgesteld zijn, wordt onder dezelfde voorwaarden verleend aan de bovenbedoelde rechthebbenden van de soldijtrekkende militairen die na 1 April 1939 terug onder de wapens zijn geroepen of gehouden werden of zullen worden ter uitvoering van de maatregelen genomen met het oog op versterking of eventueele mobilisatie van het leger.

Nochtans, in afwijking van § XII, 3°, van artikel 2, zal de vergoeding aan de rechthebbenden van den volkomen werklooze verleend worden.

Bovendien, in afwijking van littera b van § X van artikel 2, wordt het bedrag der vergoeding, die aan de bij § III, 1° en 2°, vermelde personen dient verleend, van 3 fr. 50 c. op 5 frank per dag en per kind gebracht, te rekenen vanaf en met den 31ⁿ dag van de wederoproeping of het houden onder de wapens, voor zoover de militair in totaal dertig dagen aanwezigheid onder de wapens telt binnen zes maanden te rekenen van den eersten dag militairen dienst waarvoor de vergoeding verschuldigd is.

Art. 4. — Een krediet, voorloopig vastgesteld op 10 miljoen, wordt bij het Ministerie van Binnenlandsche Zaken geopend ter betaling van de uitgaven voorzien bij bovenstaand artikel 3 en behoorende tot het dienstjaar 1939.

Kondigen de tegenwoordige wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt worde.

Gegeven te Brussel, den 22ⁿ Mei 1939.

Rechtspraak

BEDIENDENKONTRAKTEN

Werkrechtersraad van Pâturages (Kamer voor Bedienden)

19 December 1937.

M. M. t/ C. L. P.

Bediendenkontrakt. — Verbreking. — Opzegging van zes maanden. — Voorwaarden.

Om recht te hebben op een opzegging van zes maanden voorzien door artikel 12, lit. a), in fine, van de wet van 7 Augustus 1922, is het noodzakelijk dat de bediende in deze uitsluitelijke hoedanigheid in dienst geweest zij gedurende tien achtereenvolgende jaren.

De bediende mag voor de berekening van deze tien jaren geen gewag maken van de jaren gedurende dewelke hij in dienst is geweest als werkmans vooraleer bediende te worden.

Herzien de vonnissen van 21 Januari en 6 April 1937;

Gehoord partijen in haar uitleggingen door het orgaan van Mr D..., J., volmachthouder van den eischer, en Mr Jottrand, raadgever van de verdediging;

Aangezien de eischer op 19 Oktober 1925 in dienst is getreden van verweerster als « *sclauneur* », om vervolgens « *taqueur* » en « *recarreur* », en daarna helper-opzichter-niveleur te worden tot 1 Oktober 1932; dat hij op 3 Oktober 1932 opzichter-markeerder werd benoemd;

Aangezien de eischer op 7 November 1936 zonder opzegging werd afdankt;

Dat hij bij beslissing der Gemengde Kamer van deze rechtbank op 7 Oktober 1937 « *bediende* » werd genoemd omdat hij als opzichter-markeerder op een gegeven oogenblik — en dit na den 3ⁿ Oktober 1932 — uitsluitend werd belast met schrijfwerk en de leiding van het bureel;

Aangezien de eischer, daar hij op het oogenblik van de afdanking bediende was, slechts zonder opzegging kan afdankt worden voor ernstige redenen en bij aangeteekend schrijven, verzonden binnen de drie dagen van de afdanking, in overeenstemming met het artikel 14 der wet van 7 Augustus 1922 op de bediendenovereenkomst;

Aangezien de verweerster zich niet heeft gedragen naar dit voorschrift van openbare orde is zij aan den eischer vergoedingen verschuldigd, overeenstemmend met den opzeggingstermijn;

Aangezien de eischer een vergoeding vraagt gelijk aan zes maand wedde onder voorwendsel dat hij op het oogenblik van zijn wegzending sinds ten minste tien jaar in dienst van de verweerster was; en het van weinig belang is dat hij gedurende een gedeelte van deze tien jaar werkmans is geweest, als hij maar bediende was op het oogenblik der afdanking;

Aangezien de eischer — in de voor zijn eisch gunstigste onderstelling — slechts sinds den 3ⁿ Oktober 1932 als bediende kan beschouwd worden; dat hij dus niet gedurende tien jaar bediende is geweest;

Aangezien de redeneering van den eischer klaar-

blijkkelijk een verkeerde verklaring uitmaakt van het artikel 12 der wet van 7 Augustus 1922;

Aangezien deze wet uitsluitelijk de bediendenovereenkomst als voorwerp heeft en dienvolgens de vaststelling van het statuut *der bedienden*;

Dat, trouwens, de bepaling van het artikel 12, lit. a) *in fine*: — « De termijn bedraagt zes maand voor de bedienden die in dienst van denzelfden werkgever zijn gebleven gedurende tien jaar » — vanzelfsprekend is, en door zijn nauwkeurige bewoordingen, een staat van onafgebroken verband aanduidt dat geen twijfel overlaat; « *bedienden* die in dienst zijn gebleven gedurende tien jaar »;

Aangezien het bovendien een beperkende en uitzonderingsbepaling van het principe van den termijn van opzegging betreft en zij dienvolgens streng dient uitgelegd te worden;

Dat het dus wel in de hoedanigheid van bediende is dat de diensten gedurende tien jaar moeten geleverd geweest zijn;

Aangezien de eischer slechts recht heeft op de vergoedingen overeenstemmend met drie maand opzegging;

Aangezien de eischer bovendien de wedde eischt voor de periode loopende van 7 November 1936, datum der wegzending, tot den 30ⁿ November;

Aangezien de wedde der loopende maand slechts verschuldigd is voor de periode tijdens dewelke de diensten werkelijk geleverd werden, daar de wedde geenszins een bedrag uitmaakt dat verschuldigd is vanaf den 1ⁿ der maand, doch alleen de vergoeding, die dagelijks vervalt, voor door den bediende dagelijksch gespresteerde diensten;

Dat, trouwens, de wedde voor de overblijvende dagen der maand toekennen, een bijvoeging zou beteekenen bij de bepaling van het artikel 15 der wet van 7 Augustus 1922 die, in geval van verbreking zonder gegronde reden, een vergoeding vaststelt waarvan het bedrag overeenstemt met de « *wedde overeenstemmende met den duur van den opzeggingstermijn* »;

Aangezien dit deel van den eisch dus ongegrond is;

Aangezien rekening dient gehouden met de waarde der steenkolen waarop de eischer recht had gedurende de drie maand van den opzeggingstermijn, t.t.z. op 1,500 kgr. aan 137 frank per ton, hetzij 205 fr. 50;

Om deze redenen:

De Werkrechtersraad tegensprekelijk en in eersten aanleg beslissend, aan de partijen akte gevend van haar gezegden, ontkenningen en voorbehoud, verklaart den eisch ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;

Dienvolgens, veroordeelt de verweerster om aan den eischer te betalen:

1° Voor vergoeding van 90 dagen opzegging, de som van 5,278 fr. 65, en voor niet ontvangen steenkolen, die van 205 fr. 50, hetzij samen: 5,484 fr. 15;

2° De gerechtelijke interesten van deze som;

Ontzegt den eischer het overige van zijn eisch; Verwijst de verweerster tot de kosten.